

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 639. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_309A-txt-shoot-idm14140.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Her staae vi da atter ved det Tydskhedens Grundtræk, der er ligesaa kjendeligt i Folke-Blandingen og Stats-Forfatningen, som i Videnskabeligheden og Systemerne: en Fornuft, der *dunkelt kommer* en aandig Tilstand og Bestemmelse *ihu*, og vil, af alle Livets Kræfter, skabe sig et aandigt Legeme som, hvad den selv er, en Form, og indbilder sig deri at kunne udtrykke det sande Menneske-Begreb. Hiin Ihukommelse, der ligger i Blodet, og skulde blive i Hjertet, og styrke Samvittigheden, er steget til Hovedet som en selvraadig practisk Fornuft, der 640vil realisere sin Idee; det Folk der var skabt til, ingen Stat at danne, men at styrke paa alle, og, ved at arbeide i Historiens og Christendommens Aand, være Jordens Salt, har vel neppe prøvet paa at blive sammen, men dog i Tydskland stræbt at gjøre sit Mester-Stykke ved at blive Hovedet for et mageløst Folk. Om Gother er *Høi-Tyds-kernes* rette Navn, og om Romerne hørde oprindeligt til samme Folkefærd, som dets legemlige Side, kan her være ligegyldigt, skjøndt det neppe er tvivlsomt; thi Nok er det at Tydskerne har villet oprette det Romerske Rige, men fra en høiere Synspunkt, meest som et aandigt, og altsaa i deres Øine *helligt*, Rige, Fremgangsmaaden kan man neppe forestille sig under et klarere Billede, end som en fuldblodig Hjerne, der med magnetisk Kraft drager allehaande Lemmer, men af forskellige Legemer til sig, for deraf at danne sig et Legeme efter Behag, hvoraf Følgen ganske naturlig er blevet en Blod-Blanding, der ganske rigtig meddeelte alle Lemmerne *Hoved-Attraaen*, men ogsaa Lysten at have sit Hoved for sig selv, og det *Kreds-Løb* Blodet tog, frembragde lutter *Kredse*, den ene i den anden, som alle vilde forene og udvikle Alt. At dette eventyrlige Billede er skabt af Tydskerne selv i deres Historie, kan enhver overbevise sig om ved at studere den, og man indseer let, at disse Folk maatte staae i et underligt Forhold til Historien; Grund-Tydskerne 641vilde egenlig kun ansee den for en Form, hvorigjennem de udviklede hvad de vare, for kloge vare de imidlertid til at foragte Erfaringen, men tillige for selvkloge til at lade sig af den *overtyde* om det Forfængelige i deres Attraa, for stolte til at bøie sig under Historiens Aand og oppebie Timen; de andre Stammer vare deels mere, deels endnu mindre historiske, nogle vilde følge Naturen ene, andre forbinde Natur og Historie, men alle følge *deres Natur* i Historien, og da det var Naturen der havde samlet, ikke Historien der havde avlet, dem til Folk af *eet Tungemaal*, saa er det klart, at baade Historie og Tungemaal maatte hos dem tabe sig i en Dunkelhed, hvoraf de syndes udsprungne som en *Natur-Begivenhed*. Hvilket Lys der, fra denne jævne historiske Standpunkt, opgaaer over Tydsklands Videnskabelighed, og især over Tydskernes umanerlige Hang til, tvertimod alle poetiske og historiske Folk, at forklare Sprogs og Staters Opkomst, i Lighed med hvad hos dem er skeet, det seer man vel, og hvor galt det er, lærer man dog vel snart at indsee, men i al Fald tillader Rummet endnu kun Vink om, hvorledes dette forklarer Fichtes underlige Forhold til Historien, med samt hans *Drøm om Normal-Folket*, der vist nok har sin Rigtighed, naar man søger Normal-Folket, hvor det er: i det prophetiske Ord, ikke i den høitydske Hjerne.